เรา
กับ
เขา

บุญกุศลใดที่บังเกิดขึ้นจาก
วรรณกรรมเล่มน้อยนิดนี้
ขอพระราชทาน
น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวาย
สนองพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น
แด่
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา
พุทธศักราช 2547

เรากับเขา

โครงการพบกันครึ่งทาง

ขวัญ

ทวยราษฎร์สุขด้วย ธ เอื้อ โอบอุ้มอาทร

กำลังใจ

เพราะเหตุ–ผล คนจึงเถียงกันไม่จบ

สิ่งทั้งหลายล้วนเป็นสิ่งที่เราสมมุติขึ้นมาทั้งนั้น สมมุติแล้วก็หลงสมมุติของตนเอง คนเรามีสิ่งใดก็เป็นทุกข์เพราะสิ่งนั้น

คนเรารักสุข เกลียดทุกข์ ความยุ่งยากอยู่ตรงนี้แหละ ทำให้เป็นคนไม่รู้จักพอ และไม่ยอมรับความจริง

คนรู้จักพอ คือคนที่เอาแล้วละ ไม่ใช่เอาตลอด ความอยากเป็นอุปสรรคของการรู้จักพออย่างร้ายแรง เพียงเพื่อหามาทิ้งเท่านั้นเอง

ถ้าเราไปยึดในสิ่งที่เราเป็นเจ้าของว่าเป็นของเราจริงๆ สิ่งนั้นจะกลับกลายเป็นเจ้าของเราได้ เพราะมันมีอำนาจเหนือใจเรา

ถ้าหาความสุขจากความมัวเมาเหมือนจับเงาในกระจก เป็น-อยู่เท่าที่มี ดีกว่าเป็นเศรษฐีเงินผ่อน ถ้ากินอยู่เกินฐานะชีวิตก็จะขรุขระเดือดร้อน ยอมลำบากเมื่อตอนต้นดีกว่ายากจนทีหลัง

ชีวิตจริงไม่เหมือนฝัน เสียเงินทองไม่เป็นปัญหาเท่ากับเสียเวลาและเสียใจ เป็นทุกข์เพราะความจน ดีกว่าทนทุกข์เพราะเป็นหนี้ คนเก่งมีมาก แต่คนที่หายากคือคนดี ความง่ายอยู่ที่ปาก ความยากอยู่ที่ทำ คุณความดีมีมาก ส่วนคนที่หายากคือคนทำความดี เวลาไม่ได้ทำให้คนเสียคน คนต่างหากทำให้เสียเวลา

เรื่องเหลือเชื่อเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ดังนั้นเราจะท้อใจจะสิ้นหวังไปทำไม ชีวิตของเรายังมีสิ่งที่คาดไม่ถึงคอยช่วยเราอีกมากมาย ข้อสำคัญอย่าท้อแท้ใจง่ายๆ แม้ว่าจะไม่เห็นทางออก หรือมีความพ่ายแพ้อยู่รอบๆ ตัว ถ้าเรามีใจหนักแน่นพอที่จะสู้ เราก็คงชนะสมใจหวัง---

ให้กำลังใจตัวเองพอหรือยัง

ในหนังสือเล่มนี้ เป็นการรวบรวมคำสอนบางส่วนของปูชนียบุคคลที่ได้เผยแพร่ความรู้ในทางโลกและทางธรรมจากเอกสารต่างๆ

การที่จะเห็นประโยชน์ในการศึกษาธรรมะนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างยาก อาจจะเป็นเหตุสืบเนื่องมาจากสื่อการสอน หรือวิธีการเผยแผ่ ซึ่งบางครั้งก็ขาดสื่อในการจูงใจที่เหมาะสม จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้สอนกับผู้รับการสอน และน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ “คนรุ่นใหม่” ไม่ค่อยสนใจในการศึกษาและปฏิบัติธรรม

ผู้จัดทำ ได้นำแนวคิดของท่านทั้งหลาย ในส่วนที่เห็นว่าจะเป็นแรงจูงในและเป็นสื่อให้ผู้ที่ยังไม่สนใจธรรมะให้เริ่มสนใจ และผู้ที่มีความสนใจบ้างแล้ว ให้สนใจที่จะค้นคว้าเพื่อศึกษาและปฏิบัติธรรมยิ่งๆ ขึ้น เพื่อสานต่อเจตนารมณ์ของท่านผู้รู้ต่อไป

ผลบุญกุศลที่เกิดจากการกระทำนี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและยังมิได้เกี่ยวข้อง ทั้งในชาติที่ผ่านมา ปัจจุบันและอนาคตโดยทั่วกัน

คณะผู้จัดทำโครงการพบกันครึ่งทาง

สารบัญ

หน้า

คนจนพันธุ์ใหม่

การสร้างความเป็นเศรษฐี มีความสุขมากกว่าการเป็นเศรษฐี

เรามารู้จักความจนกันเถิด

ทำไมเราจึงกลัว เกลียด หรือรังเกียจความจนกันนัก ความจนคืออะไร หน้าตาเป็นอย่างไร ถ้าเราไม่รู้จักความจน เราจะล้างความจน สร้างความรวยกันได้อย่างไร

ความจนมี 2 อย่าง คือ จนเพราะไม่มี กับจนเพราะไม่พอ ทำให้เกิดคนจน 3 กลุ่มคือ คนยากจน คนอยากจน และคนจนยาก

คนยากจน และ**คนอยากจน** ลักษณะดังนี้

1. ขยันน้อย

2. อดออมไม่เป็น

3. กินไม่หมด (กินทิ้งกินขว้าง)

4. อยากได้อะไรง่ายๆ

5. ฯลฯ

คนจนยาก จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับที่กล่าวทุกประการ ไม่มีใครรู้หรือมีเครื่องชี้วัดความจนได้ดีเท่ากับใจของตัวเอง เราสามารถปรับเปลี่ยนตัวเองจากคนยากจนให้เป็นคนจนยากได้ ส่วนการจะเป็นคนรวยหรือไม่นั้นตัวเองมักจะไม่ค่อยรู้ดีเท่าคนอื่นซึ่งรู้ดีกว่าเสมอ

ถ้าจะต้องจน จะเลือกจนแบบไหนดี

จนจริงๆ เขาบอกหรือเราคิดเอาเอง จนอะไร จนเพราะไม่มีเงินหรือไม่มีปัญญาเพราะวิธีแก้จนไม่เหมือนกัน ไม่มีความยากจนในหมู่คนขยัน ไม่ใช่ยอมตั้งแต่หน้าประตู ปัญหาของความจนเกิดจาก ดิน น้ำ หนี้ และความไม่แน่

ถ้าไม่อยากยากจน อย่าทำตนเป็นคนมั่งมี ถ้าอยากเป็นเศรษฐี ให้ทำทีเป็นคนจน เกือบมีแล้ว --- ขอเวลาอีกนิด ล้มได้ก็ลุกได้ ถ้าแรงใจยังไม่หมด

พออยู่พอกิน

เศรษฐกิจพอเพียง ทางรอดของทุกคนและทำให้พึ่งตนเองได้ ไม่ใช่จะทำอะไรก็ต้องพึ่งคนอื่นเขา การกินอยู่อย่างเกินพอไปกู้เขามาเพื่อความสะดวกสบาย ฟุ่มเฟือย ไม่ใช่เอาเงินมาลงทุนเพิ่มรายได้

จุดแข็งของคนไทย คือสามารถผลิตอาหารได้พอกิน ปลูกทุกอย่างที่กินได้ และกินทุกอย่างที่ปลูก นอกจากไม่ต้องซื้อแล้วก็ยังมีเหลือขายอีก นี่คือการพึ่งตัวเองแบบพออยู่พอกิน

ความสามารถของคนส่วนใหญ่ถ้าเมื่อไรทำแค่พอกินพออยู่ก็จะพบว่าเหลือขายเป็นเงินออมได้บ้าง แต่เมื่อไรทำเพื่อขายส่วนใหญ่ก็จะได้เพียงแค่พอกินกับ **ไม่พอกิน** การจะให้เหลือนั้นยากเป็นเพราะความสามารถในการควบคุม ความพอ ความอยาก ควบคุมวิถีชีวิตเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง

จากประสบการณ์ที่คุ้นเคยทำให้แก้ปัญหาด้วยตัวเองได้ไม่ว่าจะทำอะไรเราต้องพึ่งตัวเองในเรื่องที่จะทำให้ได้ก่อนแล้วจึงค่อยๆ ขยายออก ค่อยๆ โต

การโตแบบเสี่ยงอันตรายคือโตแบบ **ตาโต** หวังรวยเร็วๆ จึงลงทุนจนเกินตัว เมื่อเกินตัวก็ต้องพึ่งคนอื่นต้องกู้ยืมเขาซึ่งเป็น

จุดเริ่มต้นของความอ่อนแอ ควรจะทำเท่าที่ตัวทำได้ก่อนเป็นประสบการณ์และความสามารถแล้วจึงค่อยขยาย ก็จะเป็นการโตแบบไม่เสี่ยงอันตราย

การช่วยเหลือคนจริงๆ ไม่ใช่การฉวยโอกาส ไม่ใช่การเก็งกำไร ซึ่งเป็นการหลอกกันไปหลอกกันมา ฉวยโอกาสไปจากคนที่อ่อนแอกว่า คนจนก็ลำบากเหมือนเดิม หรืออาจจะมากกว่าเดิม เกิดสภาพรวยกระจุก จนกระจาย เกิดโรคระบาดตามชุมชน คือ โรคคุณนายใจดี โรคมนุษย์หมาป่า โรคหนีตบ หลบตาย ฯลฯ

ดังนั้น ไม่ใช่ **ตาโต** แล้วจะรวยจะสวยเสมอไป ตาตี่ๆ แต่น่ารักก็เยอะแยะไป ปัญหามีไว้สำหรับแก้ไข ไม่ใช่มีไว้สำหรับปวดหัว

จน ไม่ใช่ จบ

จนแล้วจนรอด – ว. เป็นอยู่อย่างนั้นเรื่อยๆ ไป
จนแล้วรอดจน – ไม่เป็นอยู่อย่างนั้นเรื่อยๆ ไป

ครูชีวิต

ล้ม (แต่ไม่) ละลาย เส้นทางชีวิตบางครั้งเหมือนย่ำอยู่กับที่ การย่ำอยู่กับที่คือการซอยเท้าถี่ๆ อยู่กับที่อย่างน้อยก็เตรียม

พร้อมที่จะเดิน ก็ยังดีกว่าผู้ที่ยังไม่คิดแม้แต่จะยืน

สวนทาง

เมื่อคนจนที่สุดเผอิญมั่งมี กับ คนรวยที่สุดเผอิญยากจน โบกมือทักทาย ใครจะกลับที่เดิมเร็วกว่ากัน

เศรษฐกิจพอเพียง สิ่งแรกที่ต้องหลีกเลี่ยงให้ได้ก่อนคือ การเที่ยวช้อปปิ้งของถูก ให้ซื้อแต่ของที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น และซื้อมาใช้ไม่ใช่ซื้อมาเก็บไว้ก่อน และคิดก่อนว่าที่ซื้อนั้นเพราะว่า อยาก หรือ จำเป็น

เชื่อใจตัวเองดีกว่าเชื่อการยั่วยุจากการโฆษณา การเชื่อการยั่วยุมากเท่าใด ชีวิตของเราก็เป็นของคนอื่นมากขึ้นเท่านั้น ควรใช้สติปัญญาของตนเองให้มาก แล้วตัดสินว่าจะทำอะไรอย่างไร ฟังได้แต่อย่าเพิ่งเชื่อจนกว่าจะใช้สติปัญญาอย่างเต็มที่แล้ว ถ้าอยากเป็นคนที่มีความสุขก็ **อย่าอยู่อย่างอยาก**

การซื้อของที่ไม่จำเป็นมาใช้ด้วยราคาแพงๆ ก็ดูเป็นคนไม่ฉลาดเลย เราเป็นหนี้เพราะการกู้ การกู้ทำให้เป็นหนี้และเงินยืมไม่ใช่วิธีการปลดหนี้ เป็นการ**เปลี่ยนหนี้** เท่านั้น

แค่คิดก็ผิดหวัง

ธุรกิจ ขายอะไรก็ดีทั้งนั้นแหละ ถ้ามีคนซื้อ คนบางคนสามารถขายอดีต บางคนก็ขายอนาคต ควรจะสงสารคนขายหรือคนซื้อกันดี

จะทำอะไรก็แล้วแต่ สิ่งสุดท้ายพึงระวังคือ **ตังค์ต้องมี**

ชาตินิยม หรือ รสนิยม

ถ้าเพียงแค่พูด อะไร ๆ ก็ทำได้ทั้งนั้น บางครั้งชาติอาจจะล่มจมด้วยรสนิยมที่ผิดๆ ก็ได้ ---

สำนึกน่ะ --- รู้จักหรือเปล่า

ก้าวแรก

สิ่งที่ยิ่งใหญ่มักจะมาจากสิ่งบันดาลใจเล็ก ๆ

ชีวิตที่มีคุณค่าเป็นสิ่งที่ดี เมื่อเราพยายามจะมีชีวิตที่มีคุณค่าก็จะพบว่าเรามีเพื่อนมากมาย ความรู้สึกดี ๆ ที่คนอื่นให้เป็นรางวัลที่ล้ำค่าของชีวิตเลยทีเดียว

ธรรมชาติสร้างกำลังกายและกำลังสมองของคนเราให้แตกต่างกัน ข้อสำคัญและได้ประโยชน์มากที่สุดคือ การที่เรารู้ว่าเราแตกต่างกับคนอื่นอย่างไร แล้วใช้ประโยชน์จากความแตกต่างนั้น ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด การสร้างกำลังใจที่ช่วยให้ไม่ถอยเมื่อท้อก็คือ **อีกนิดเดียวก็จะชนะแล้ว**

ปัญหาเรื่องคนกับงาน

- นอนหลับทับสิทธิ์โอกาสของตนเอง

- มีนิสัยชอบคิดแต่ทางไม่สำเร็จ

- ไม่รู้จักประโยชน์ของความเข้มแข็ง และวิธีกำจัดความเหนื่อยอ่อน

- ต้องหวังชนะไว้ก่อน ใช้อุปสรรคให้เป็นบันไดเพื่อทำสิ่งที่ยากให้สำเร็จ

อนาคตมาหาเราเร็วกว่าที่คาดคิดเสมอ กล้าที่จะคิดนอกกรอบ คนเราถ้ายังไม่มั่นใจ ก็ควรแอบหวังไว้ก่อน ความร้อนอบอ้าวจะมาก่อนฝน ความลำบากยากจนจะมาก่อนความสุข

กำลังใจ สำคัญแค่ไหน

รถยนต์ที่มีกำลังสูงย่อมวิ่งเร็ว ไปได้ไกล และขึ้นที่ลาดสูงได้ คนก็เช่นเดียวกันถ้ามีกำลังใจมาก ชีวิตก็ไปได้ไกล เร็ว และสูง ในโลกนี้สิ่งที่เราจะได้มาง่ายๆ ก็เพียงสิ่งที่ไร้ค่าเท่านั้น แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ไร้ค่า คนที่ขาดกำลังใจก็ยังหาไม่ได้เลย โบราณท่านสอนว่าคนที่มีความสุขบริบูรณ์กำลังความเพียรมักลดลงจนกลายเป็นคนสิ้นกำลังใจ เป็นเพราะเคยชินกับความสบายมากไปหน่อยก็ได้

การได้แบบอย่างและคติธรรมที่ดีเป็นหลักชีวิตของเยาวชนที่ปรารถนาความสำเร็จและเป็นคนดี คติและตัวอย่างเลวๆ ก็จะนำชีวิตห่างไกลความดีและความสำเร็จอย่างแน่นอน และคนที่มี

ความเพียรเท่านั้นที่ทำอะไรก็สำเร็จ คนเราจะเป็นอะไรก็ได้ตามที่อยากจะเป็น ถ้าความอยากนั้นไม่เปลี่ยนไปเสียก่อน

ความสำเร็จบางอย่างเกิดจากทำงานให้หนัก พูดให้น้อย จับจ้องที่จุดหมาย ไม่ใช่ที่อุปสรรค

การเติมความหวังและความฝันให้เพิ่มขึ้นคือ ความคิดที่ว่าวันนี้ต้องดีกว่าเมื่อวาน และข้อควรระวังคือ หลักดี ระบบยอด แต่ -- คนแย่

เรามักจะพบว่า -- แม้แต่คำว่าดีที่สุด ก็ไม่ใช่ดีที่สุด เนื่องจากทุกสิ่งในโลกนี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพียงแต่ตั้งมั่นว่าจะทำความดีให้มากกว่าเมื่อวานที่ดีแล้วนั้น

เรื่องของความผิด

การทำผิด เป็นจุดเริ่มต้นของการทำถูก ความผิดไม่ใช่ความเลว ความผิดจะเป็นความเลวต่อเมื่อคนทำความผิดนั้นทำซ้ำอีก ถ้าไม่รู้ว่าผิดก็เป็นความโง่ ถ้าทำทั้งๆ ที่รู้ก็เป็น **ความเลวเฉพาะตัว**

หากเรากลัวการกระทำผิดเราจะทำอะไรไม่เป็นเลย การทำผิดเป็นส่วนสำคัญของการเจริญเติบโตของปัญญา หากเราไม่

ทำอะไรเลยเพราะกลัวทำผิด ก็จะพลาดโอกาสได้พบสิ่งที่ดีที่จำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของชีวิตอย่างหนึ่ง

จงใช้ความผิดนั้นเป็นครูสอนความผิดพลาด ความล้มเหลว คิดผิดก็คิดใหม่ทำใหม่ เรียนรู้จากความผิดที่ได้ทำนั้น ไม่มีการผิดใดที่ร้ายแรงจนไม่เหลือความถูกปนอยู่ด้วย ทำความถูกให้มากขึ้น ความผิดก็จะน้อยลงเอง การทำผิดเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ในขบวนการเรียนรู้

ได้ หรือ เสีย

เมื่อทฤษฎีถูกต้อง ความเพียรเป็นหนึ่ง พรสวรรค์นั้นก็เป็นรอง

ไม่ว่าเราคิดว่าได้หรือเสียนั้นเป็นเพียงว่า ตอนนั้นเราคิดเอาเองว่ามันเป็นการได้หรือเป็นการเสีย เพราะว่าไม่มีอะไรได้หรือเสียจริงๆ เพียงแต่เราคิดว่ามันเป็นอย่างนั้นเท่านั้นเอง

ชีวิตคนต้องต่อสู้ ไม่ใช่คอยดูแต่ดวง ต้องฝึกฝน ไม่ใช่คอยให้บุญหล่นทับ ทำวันนี้ให้ดีกว่าเมื่อวานให้ได้ ชีวิตคนเราเลือกเกิดได้ยากมาก แต่เกิดมาแล้วมีโอกาสจะเลือกทางเดินของตนเองได้ง่ายกว่า

คนบางคนพอเจอทางตันก็งอหงิกท้อแท้แล้ว ลืมไปว่าสุดทางตันก็คือ **ทางเตียน** ความภาคภูมิใจอันยิ่งใหญ่ของคนสู้ชีวิตไม่ใช่อยู่ที่ไม่เคยหกล้ม แต่อยู่ที่การลุกขึ้นทุกครั้งที่ล้มต่างหาก คนที่ประสบความสำเร็จมากมายคือคนที่ไม่ท้อถอยที่จะเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่

คนที่ทำอะไรไม่ค่อยจะสำเร็จก็เพราะคำนี้แหละ -- กลัว ความสำเร็จของคนบางคนอยู่ที่ **กล้าเปลี่ยนไหม ?**

ไม่มีอะไรสักอย่างเดียวที่เด็กคิดว่าทำไม่ได้ แม้จะหาไม้มาสอยดาวบนฟ้า เด็กยังคิดว่าทำได้เลย อย่างไร ๆ เราเคยเป็นเด็กมาก่อน แม้ว่าจะนานแล้วก็ตาม ---

ความฝันไม่มีวันหยุด

ล.ลิง

โค้งอันตราย

ถ้าจะเป็นลิง ก็ต้องขยันให้เหมือนลิง ไม่ใช่หลอกเจ้าเก่งเหมือนลิง เราจะเป็นเพื่อนที่ดีของเพื่อนหรือเปล่า สิ่งใดเพิ่มความดีหรือความชั่วถามตัวเองก่อน

ผู้ก่อกวน

ผู้ชายคนนี้อยากเป็นคนดีของคุณ แต่ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเป็นคนเก่งและคนดีในสายตาของตัวเอง หรือจะเป็นคนเก่งและคนเลวในสายตาคนอื่น วัยรุ่น เป็นวัยที่เปราะบาง มีความสามารถที่จะเลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวาได้รวดเร็วอย่างคาดไม่ถึงเลยทีเดียว

กิ้งกือมีขาเป็นพันยังพลาด แล้วเรามีเพียง 2 ขาเท่านั้น จะไม่ให้พลาดตกพลาดล้มบ้างได้ยังไง

เทวดาไม่รัก

เมื่อเกิดมาเทวดาไม่รักจะทำอย่างไรดี

วัยรุ่น คือผู้ที่รู้สึกตัวว่าตนมีความเก่งกล้าสามารถ เป็นคนสำคัญและยิ่งใหญ่กว่าคนอื่น แต่ไม่มีใครรู้ ใครเห็น ใครยอมรับ

คำขอร้อง

ผมก็อยากจะเป็นคนดี คนเก่ง หรือเห็นผมเป็นดาราบ้าง ขอโอกาส เวลา และสถานที่ให้ผมบ้าง มีที่ไหนบ้างไหมครับ ทุกคนก็อยากจะทำความดี ปัญหาก็คือว่า เราจะทำความดีในเรื่องอะไรกันดี อย่างไรก็ตาม อย่าให้สุราและเงินตรามาบงการชีวิตของเราก็แล้วกัน

สนามชีวิต

ในสนามชีวิต การแข่งขันไม่มีคำว่าโชคอย่างเดียว ต้องใช้ฝีมือด้วย คนเราแพ้ก็เป็นแต่ -- เน้นชนะ คนบางคนความรู้ก็ไม่เท่าไร แต่ความมั่นใจเต็มร้อย ถ้ายังไม่ได้พยายามจนถึงที่สุด

อย่าด่วนสรุปว่ายาก

ไม่ต้องกลัวที่จะต้องสู้กับคนเก่ง ถึงแม้จะต้องแพ้ก็ทำให้เราฉลาดมากกว่าเดิม คนเราถ้าทำอะไรได้ดีทุกอย่างจะเหลืออะไรให้ต้องลุ้น

จะทำอย่างไรเมื่อภัยมา

ผู้ชักใยย่อมได้ประโยชน์ แมงมุมชักใยเพื่อสร้างสรรค์ แต่คนชักใยเพื่อทำลาย ความเสื่อมที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความเสื่อมโทรมหรือเสื่อมทราม เมื่อความรู้ไม่เข้าหัว ความชั่วก็เข้าหาแล้วเราจะไปโวยวายเอากับใคร ความกล้าเป็นสิ่งที่ดี แต่อย่ากล้านอกกรอบก็แล้วกัน คำพูดถึงแม้จะเก่าแต่ก็ยังไม่ตกยุคคือ ทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย ก็ยังใช้ได้และใช้ได้ดีด้วย

ไม่เก่ง ไม่กล้า แต่ลูกบ้ามีเยอะ

กว่าจะมาเป็นครูบา แบบ --- จากชีวิต **ผี** มาเป็น ชีวิต **พระ**

ความชั่วหรือ	ธรรมดา
ความเลวหรือ	เรื่องเล็ก
ความดีหรือ	นิดๆ หน่อยๆ
ตำแหน่งหรือ	เจ้าพี่ของหมู่บ้าน
ใหญ่แค่ไหน	ใส่เสื้อเด็กไม่ได้ก็แล้วกัน

สาวหรือ	สบตาแล้วไม่ด่าไม่มี
หนุ่มหรือ	สบตาแล้วไม่เรียกพี่มีนิดหน่อย จึงต้องอวดศักดาสั่งสอนกันบ้าง หมัดหรือมีดไม่เกี่ยง ทั้งนั้น อายุความ 20 ปี ยังไงๆ ก็หนีให้ครบ 20 ปีก็แล้วกัน

รางวัลที่ได้ - หนาว กลัว หิว เหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว
- รู้จักคำว่า รอ และรู้จักรอ

แค่นี้ก็พอ

คนเรามันมีหลายอย่าง อย่าไปหวังให้เหมือนกันทุกคน จะเลวจะร้าย ยากดีมีจนแตกต่างกันไป อย่าไปหวังให้ใครเหมือนใคร ได้แค่นี้ก็ดีถมไปแล้ว ใครจะว่าอย่างไร จะคิดอย่างไรก็ช่าง มันเป็นเรื่องของจิตใจ พอใจอย่างที่เป็นอยู่ อย่าหวังอะไรให้มากให้สูงเกินไป เอาแค่พอใจก็ไม่มีปัญหาใดๆ แต่คนส่วนใหญ่มักจะไม่ค่อยชอบสิ่งที่ตนมี และในสิ่งที่ถูกต้อง จึงค่อยมองหาสิ่งที่ถูกใจ

100 รู้ ไม่เท่า 1 ทำ

ทำถูกเพราะคิดเป็น ทำเป็นเพราะคิดถูก ไม่ต้องใช้ความสงสาร ไม่ต้องใช้เงิน จงให้โอกาส งานหนักไม่เคยฆ่าใคร จงทำงาน

ให้มาก ไม่ท้อถอย ท้อแท้ แม้งานจะหนักหรือแสนจะเหนื่อยเพื่อเพิ่มคุณค่าให้แก่ตัวเอง ชีวิตคนทุกวัยมีค่าทั้งนั้น

เป่าหู หรือ ปั่นหัว

เป็นผู้ใหญ่ให้ระวังหู ถูกเป่าหูเมื่อไรก็เดือดร้อนกันทั้งผู้ใหญ่ทั้งเด็กเลยทีเดียว เป็นเด็กให้ระวังหัว เมื่อเด็กถูกผู้ใหญ่ปั่นหัว ความหายนะทุกอย่างเกิดขึ้นได้ทั้งนั้น ทำไม ? ทำไม ? ทำไม ? - - -

ถามได้ถามไป แต่ไม่มีใครตอบ

นักบวช–นักบ้าน

นักบวช

พระต้องดี ไม่ต้องเก่งก็ได้ พระดีจะรักษาความเป็นพระไว้ได้ตลอดชีวิต พระเก่งมักจะถูกชักนำจากผู้อื่นไปสร้างประโยชน์ให้กับเขา ถ้าเป็นเช่นนี้ก็จะเสียความเป็นพระไป

เป้าหมายของพระเก่งคือเป็นนักธุรกิจ หรืออาจารย์ตามสถาบันต่างๆ แต่ท่านจะเป็นที่หนึ่งไม่ได้เพราะท่านยังมีความดีมากกว่านักธุรกิจคนอื่น นักบวชทั้งหลาย ถ้าต้องเลือกจงเลือกเป็นพระดีเถิด ถ้าเลือกเป็นพระเก่งในไม่ช้าท่านจะเสียความเป็นพระไป

คนทั่วไปใช้เงินใช้แรงงานแลกอาหารหรือสิ่งของ แต่นักบวชใช้ความดีแลกอาหาร ทุกครั้งที่ท่านรับอาหารหรือสิ่งของท่านมีความดีพอกับอาหารหรือสิ่งของนั้นหรือเปล่า ถ้ามีไม่พอ

ท่านก็เป็นหนี้เขา และถ้าท่านเป็นหนี้เขามากๆ ท่านก็จะเป็นผู้ล้มละลายจากฐานะนักบวชไป

หน้าที่ของพระ

พระมีหน้าที่ปฏิบัติกิจวัตรเท่านั้นเอง บิณฑบาต ฉันแล้วก็นั่งภาวนา เดินจงกรม ทำความสะอาดลานวัด เคร่งครัดตามธรรมวินัย แค่นี้ก็พอแล้ว การคิดสร้างอะไรๆ มันแล้วแต่ญาติโยมเขาจะทำหรือไม่ทำก็แล้วแต่เขา

พระหลอกผี หรือ ผีหลอกพระ

ผีที่ไหนเคยหลอกพระ มีแต่พระนั่นแหละหลอกผี และตั้งขบวนการหลอกผีเป็นการใหญ่เสียด้วย คิดดูให้ดีวัตถุสิ่งของที่ชาวบ้านเขาเอามาบริจาคทำบุญนั้น แทบทั้งหมดล้วนทำเพื่ออุทิศส่งไปให้ผีทั้งนั้น ผีพ่อแม่ปู่ย่าตายาย ญาติพี่น้องของเขา แล้วพระเราเล่าประพฤติตนเหมาะสมแล้วหรือ มีคุณธรรมอะไรบ้างที่จะส่งผลให้ถึงผีได้ ระวังอย่าเป็นพระหลอกผี (หลวงปู่ดุลย์)

หลวงตาบัวท่านว่า นักบวชบางคนกลายเป็นเทวทัตในผ้าเหลืองโดยปริยาย เพราะฝ่าฝืนความชั่วของตัวเองไม่สำเร็จ

นักบ้าน

งานเผยแพร่พระศาสนาเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เราควรยึดถือให้เป็นยิ่งกว่าหน้าที่ กว่าพระพุทธศาสนาจะสืบทอดและดำรงอยู่ในสังคมไทยทุกวันนี้ พระสงฆ์สาวกในอดีตได้ทุ่มเทชีวิต ข้ามน้ำ ข้ามทะเล ป่าเขา ต่อสู้มาอย่างยากลำบาก

ถ้าในปัจจุบันไม่เห็นความสำคัญในการรักษาสืบทอดและเผยแผ่คำสอนของพระพุทธองค์ ก็ไม่ต่างอะไรกับผู้กินบุญเก่าจากน้ำพักน้ำแรงของพระสงฆ์รุ่นก่อน และ ปู่ ย่า ตา ทวด ของเรา

อยากมีแต่ไม่อยากทำ

การสร้างบารมีนั้นทุกข์มาก ต้องเหนื่อยยาก อดหลับอดนอนจึงจะได้ การชนะความชั่วเป็นความดีของตัว ชนะคนชั่วเป็นบารมีของตัว

เครื่องมือใช้สร้างความดีมีมากมาย แต่เครื่องมือสร้างคนดีมีไม่มากเลย เพียงแต่มองหาสิ่งที่มีค่าควรแก่การยกย่องชมเชยในตัวเขา คำยกย่องชมเชยจากใจจริงของเราสามารถเปลี่ยนเอกลักษณ์ที่ยอดแย่ของทุกคนที่เราเกี่ยวข้องด้วยเปรียบเสมือนเรากำลังทำหน้าที่ทูตแห่งความรักที่ทรงพลัง เป็นผู้สามารถเปลี่ยนเอกลักษณ์ที่ยอดแย่ให้เป็นยอดเยี่ยมได้

เหตุที่ทำให้คนบางคนเชื่อง่าย

พระท่านว่าเกิดเพราะความโลภ กับ ความหลง ความโลภคือความอยากได้ ความหลงคือความไม่รู้เท่าถึงเหตุผล และความกลัว ดังนั้นอย่าหูเบาเชื่อง่ายๆ เมื่อฟังข่าวหรือเรื่องราวใดๆ คิดให้รอบคอบก่อน

เขาลือกันว่า --- ถ้าเชื่อเรื่องเขาลือ --- อะไร ๆ ก็เป็นไปได้ทั้งนั้น

ย้ายวิมาน

คนส่วนใหญ่ชอบบูชาสิ่งที่ไม่ควรบูชาอย่างยิ่งคือ ความถูกใจของตนเองแล้วก็ยังตามมาด้วยความถูกใจของคนอื่นอีก แล้วเมื่อไรจึงจะทำสิ่งที่ถูกต้องได้

บ้านหลังใหม่ของเราจะเป็นนรกหรือสวรรค์ก็เลือกเอาเองก็แล้วกัน

เงาในกระจก

ของฟรีไม่มีในโลก

คนส่วนใหญ่ชอบของฟรี คนที่ไม่ชอบของฟรีนั้นเพราะกลัวจะต้องใช้หนี้ชาตินี้หรือชาติต่อๆ ไป หรือเพราะศักดิ์ศรี เป็นเรื่องธรรมด๊า ธรรมดา คนติดสินบนย่อมต้องการสิ่งตอบแทน

การห้ามใจ

อย่าว่าจะทำเลย เพียงคิดจะทำก็ยังยากแล้ว

เล็กๆ พอคิดได้ ใหญ่ๆ คิดไม่เป็น

เรื่องบางเรื่องที่มันเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาเราเอง เป็นเรื่องที่ไม่ชอบแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ สิ่งที่ทำได้ก็คือยอมรับและปล่อยให้มันเป็นไปตามนั้น

สร้างสรรค์ หรือ ทำลาย

ปากนั้นสำคัญไฉน ? เชือดนิ่มๆ คำร้าวฉานเกิดจากคำพูดจากอารมณ์ที่เก็บสะสมไว้ คำพูดหรือประโยคใดบ้างที่ต้องเผาทิ้ง การเปลี่ยนโทสะให้เป็นเมตตา จะยุติปัญหาต่างๆ ได้มากเหมือนการตบมือข้างเดียว ใครที่มี **หลวงพ่อดีหนอ** ห้อยคออยู่เป็นประจำจะเป็นผู้มีความสุขอย่างยิ่ง

ต้องจำใส่ใจไว้เสมอว่า ไม่รู้ต้องไม่ชี้เด็ดขาด ไม่รู้แล้วไปชี้ไม่เกิดประโยชน์ใดๆ เลยทั้งตัวเองและผู้อื่น สิ่งใดที่ไม่ใช่หน้าที่ของเราก็ไม่ควรแตะต้อง วิธีหาความคิดที่ดีที่สุดก็คือ การหันหน้าเข้ามาร่วมคิดด้วยกัน ไม่มีอะไรที่รู้ไม่ได้ ถ้าเราสนใจ เมื่อความรู้ไม่เข้าหัว ความชั่วก็เข้าหา แล้วเราจะไปโวยวายเอากับใครคนไม่ถูกตักเตือน ไม่มีทางได้ดี

เรื่องของปัญหา

แก้ปัญหา หรือ เพิ่มปัญหา

เมื่อเจอปัญหาทุกคนก็พยายามที่จะแก้ด้วยกันทั้งนั้น หากแก้ด้วยอารมณ์ ด้วยความไม่รอบคอบ การแก้นั้นจะมั่นใจได้แค่ไหนว่า จะไม่ใช่เป็นการเพิ่มปัญหาใหม่ขึ้นอีก

การยุติปัญหา

นิ่ง หนี นอน

โรงเรียนล้างจาน - อารามบอย

งานที่เราทำจะเป็นงานอะไรก็ได้ ความสำคัญอยู่ที่ว่างานนั้นสำคัญหรือไม่ ความคิดในการทำงานของคนจะบอกอะไรได้หลายอย่างเกี่ยวกับตัวเขาและศักยภาพของเขา สำหรับความรับผิดชอบที่สูงขึ้น ทำให้คนในนิยายให้เป็นตัวจริง เปลี่ยนฝันให้เป็นความจริง

คำว่า **ตากหน้า** ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลยสำหรับคนที่ไม่เคย

เรื่องใกล้ตัว

เมื่อถูกยั่วโทสะ ให้รีบตั้งสติ การพูดดีมีประโยชน์ ผู้ฟังชอบและทุกคนปลอดภัย

ไม่ว่าจะเผชิญกับสถานการณ์ใด ๆ ก็จะต้องเผชิญด้วยความมีสติอย่างเข้มแข็งและกล้าหาญ ใช้ปัญญาอย่างสุดความสามารถให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ข้อสำคัญที่สุดต้องมีความยึดมั่นในความสุจริตยุติธรรม และความรอบคอบระมัดระวัง ก็จะช่วยให้พ้นจากความลำบากยุ่งยากและความวิบัติทั้งปวง การถอยมาตั้งหลักเป็นการแก้ปัญหาอย่างง่าย ๆ วิธีหนึ่ง

ไม้ประดับ เป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม เมื่อเป็นที่หนึ่งหรือที่สองยังไม่ได้ เป็นที่สามก็ยังดี

แจ๋วครับพี่ ดีครับเจ้านาย

อีกหน่อย 8 อย่าง (ไมตรี อินทุสุต)

- ประหยัด อีกหน่อย
- อ่านให้มาก อีกหน่อย
- คิดให้มาก อีกหน่อย
- ศึกษาเพิ่มเติม อีกหน่อย
- ร่วมมือและเสียสละ อีกหน่อย
- อดทนให้มาก อีกหน่อย
- รวดเร็ว อีกหน่อย
- ทำงานให้หนักขึ้น อีกหน่อย

มาง่าย ก็ไปง่าย

ถ้าอยู่ในห้องสี่เหลี่ยมทั้งวันก็คงไม่เห็นอะไร อย่าลืมทำอะไรเพื่อตนเองบ้าง ความรักทำให้เราหัวเราะหรือร้องไห้คนเดียวได้ ถ้าจะต้องมีการทิ้ง เราจะเป็นผู้ทิ้งเอง หรือจะเป็นผู้ถูกทิ้ง บางครั้งเรื่องบางเรื่องเราคิดไม่ถึงเลยว่า -- เขาคิดได้ยังไง

การกระทำนำมาซึ่งความหยาบคาย อย่าทำสิ่งที่เราไม่ชอบ สำหรับคนชอบอ่าน ยิ่งอ่านยิ่งฉลาดไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือหรืออ่านคน

เราหัวเราะครั้งสุดท้ายเมื่อไร

ผิดด้วยหรือที่คนเราจะมีความทรงจำ แต่บางคนก็ไม่อยากจะอยู่ในกล่องของความทรงจำ ทุกคนที่เดินทางมักจะคิดถึงบ้านเสมอ

เราไม่สามารถจะหายโศกเศร้าจากการสูญเสียได้เพียงวันเดียว การสูญเสียเป็นกระบวนการ เราจะต้องค่อยๆ เรียนที่จะมีชีวิตใหม่ กาลเวลาที่ผ่านไป สติปัญญาที่เรามี จะทำให้เราเอาชนะความโศกเศร้าของการสูญเสียได้

ความสุขสูงสุดของคน

กฎทนไม่ได้ กับ กฎห้ามใจไม่อยู่ เป็นกฎที่ทำลายความสุขได้อย่างฉกาจทีเดียว ความสุขสูงสุดของคน คือรู้ว่าตนเป็นที่รักของใครคนหนึ่ง ไม่เกลียด ไม่กังวล อยู่อย่างเรียบง่าย ไม่หลงตัวเองในกระจก

สามีที่ดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้ ใจหนัก รักพอ ขอให้ ใช้เป็น แต่ทำไมคนส่วนใหญ่จึงชอบทำอะไรตรงข้ามกับใจตัวเอง

อมพระมาพูดก็ไม่เชื่อ หน้าใส ใจเสือ เชื่อไม่ได้

เหลียวหน้า แลหลัง

กว่าจะเป็นเรา

ความจริงใคร ๆ ก็อยากได้แต่หาไม่ค่อยเจอ

ความจริง คือสิ่งที่ปรากฏอยู่ จะรู้ไม่รู้ ยอมรับไม่ยอมรับ ความจริงนั้นก็ยังปรากฏอยู่ ดีจริงนั้นทนต่อเหตุผล จะยอมรับหรือไม่นั้นขึ้นอยู่ที่เหตุผลของแต่ละคน การพูดจริงไม่ต้องจำ จะพูดกี่ครั้ง ๆ ก็เหมือนเดิม

เมื่อตกที่นั่ง "ลำบาก" จะทำอย่างไรดี

พวกใคร พวกมัน นิยามของคำว่าพวก พึ่งพาได้ ไว้วางใจได้ เกรงใจซึ่งกันและกัน คนจะดีจะชั่ว อยู่ที่ตัวทำ คนจะสูงจะต่ำอยู่ที่ทำตัว ด้วยปัญญาของเราเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจุดอ่อนให้เป็น

จุดแข็งได้ ความเดือดร้อนของคนส่วนใหญ่มักจะเกิดจากความอยากที่เกินพิกัด เรามีแต่ความขยันแต่ไม่ค่อยมีความคิดสร้างสรรค์ คนเราทำผิดได้ แต่อย่าทำซ้ำอีก

แผนที่ความคิด การฝึกความคิดแก้ปัญหา อุปสรรคที่ขวางกั้นความสำเร็จ ก็คือความคิดเดิมๆ นั่นเอง ร้ายดีก็ชั่วคราว ผ่านมาแล้วก็ผ่านไป มาเริ่มกันใหม่วันนี้ อย่าไปถือสาดีร้ายก็ชั่วคราว ความดังไม่คงที่ความดีเท่านั้นที่คงทน

การตัดสินใจ นั้นสำคัญไฉน?

การตัดสินใจทุก ๆ ครั้งจะนำให้ไปข้างหน้า ให้ถอยหลัง ให้อยู่กับที่ ให้สูงขึ้นๆ หรือให้ต่ำลงๆ ก็ได้

ชีวิตของคนเก่ง คือชีวิตที่ต้องเผชิญกับปัญหา คนที่ชีวิตไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบจึงมักจะเป็นคนที่มีความแข็งแกร่ง เหมือนต้นไม้ที่พร้อมจะต่อสู้กับพายุ ชีวิตของผู้ที่ผ่านประสบการณ์สามารถเอาชนะปัญหาและความยากลำบาก จะเป็นชีวิตที่ประสบความสำเร็จที่ภาคภูมิใจ

เราควรฝึกความอดทนที่จะฟังคนอื่นวิจารณ์เราอย่างเต็มที่ **คำปลอบใจ**ที่ให้กำลังใจตัวเองคือ เราไม่สามารถทำให้ทุกคนพอใจเราได้ตลอดเวลา

ดังนั้น ถ้าคิดจะทำอะไรควรเตรียมใจไว้ด้วยว่าจะต้องถูกวิจารณ์แน่ๆ ควรขอบคุณเขาที่เขายังสนใจเราสนใจการกระทำของเรา ดีกว่าทำแทบตายไม่มีใครสนใจเลยสักคน

ปัญหาของเรา ไม่ใช่ว่าเราจะเลือกวิธีแก้ปัญหาได้ดีที่สุดด้วยตนเองเสมอไป เขาอาจจะมีวิธีแก้ปัญหาของเราได้ดีกว่าตัวเราก็ได้ เก็บความดีความเก่งของเราไว้ก่อน ดูท่าทีทิศทางก่อนซึ่งอาจจะพบว่าปัญหาที่แสนสาหัสนั้นอาจจะแก้ได้โดยง่ายอย่างคาดไม่ถึงเลยทีเดียว เส้นทางไปสู่ความฉลาดนั้นไม่ยากเลยเพียงแต่เงียบ และ ตั้งใจฟัง เท่านี้ความฉลาดก็ไหลมาเทมาแล้ว

ไม่อยากให้เป็นเช่นนั้นเลย

ชีวิตของคนเราย่อมมีทั้งชัยชนะและความพ่ายแพ้ ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าเราจะได้รับอะไรมากกว่ากัน การเปลี่ยนแปลง เป็นการเปลี่ยนไปเพื่อความอยู่รอด เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าเราไม่เปลี่ยนแปลงเอง เราก็จะถูกเปลี่ยนแปลง คนบางคนมีหลักในการใช้ชีวิตคือ เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ปลง และ ไป

สัตว์โบราณที่ต้องสูญพันธุ์เพราะมันปรับตัวเข้ากับสิ่ง-แวดล้อมไม่ได้ ฉันใด โลกปัจจุบันก็ฉันนั้น ทุกอย่างมันต้องเปลี่ยนแปลง เราจะชอบหรือไม่ชอบก็ต้องตามไปกับมันให้ได้ จึง

จะอยู่กับเขาในโลกนี้ได้

ปัญหาของชีวิตทั้งหมดที่คาดว่าจะเกิดก็ยังมาไม่ถึง จะเกิดหรือไม่เกิดก็ยังไม่แน่ ทำชีวิตวันนี้ให้ดีที่สุด ให้เป็นวันหลังที่น่าภาคภูมิใจ ชีวิตของเรา อย่าดีแต่พูดแต่ไม่ทำอะไรเลย

มนุษย์ได้รับบทเรียนจากความทุกข์และความเจ็บปวดมากกว่ากฎเกณฑ์หรือคำสั่งสอน พลังชีวิตไร้ขีดจำกัดเราทำได้มากกว่าที่เราคิดว่าทำได้

ฐานที่สำคัญ

จะสร้างอะไรให้เจริญขึ้นจะต้องสร้างเสริมขึ้นจากพื้นฐานเดิมที่มีอยู่ก่อนทั้งนั้น ถ้าพื้นฐานไม่ดีจะเพิ่มเติมเสริมต่อให้เจริญขึ้นนั้นยากกว่าการไม่อาศัยข้อมูลเก่าเลย และความร้อนรนเป็นฐานของความโชคร้าย

ทำงานเกือบตายไม่เจริญก็เพราะ ทำไม่ถูก ทำไม่ถึง หรือทำเกินพอดี หรือไม่ทำตามหน้าที่ หรืออวดดี อวดเก่ง การทำงานต้องเอาผลของงานเป็นเกณฑ์

ถ้าทำอะไรครั้งที่ 1 ไม่สำเร็จ ก็ตามมาด้วยครั้งที่ 2-3-4--ฯลฯ อย่างไร ๆ สติปัญญา ของเราก็น่าจะไม่เกินครั้งที่ 100

ข้อคิดจากนักปราชญ์

- ยิ่งเรียน ยิ่งรู้ แต่ยิ่งรู้ ก็ยิ่งรู้ว่า **ไม่รู้**
- การแก้ปัญหาที่ดีที่สุดคือ **เรียบง่ายและสั้นที่สุด**
- คนเรามีทุกข์ ก็เพราะ**สิ่งที่มีนั่นเอง**
- การฝันอะไรมากเกินไปก็มีแต่ **งอ กับ หัก** เท่านั้น
- คนโง่มักชอบคบหา**คนที่โง่กว่า**

เรา กับ เขา

เปิดโอกาส

โอกาส เป็นข้อสอบสำหรับสอบความเป็นคนว่าเป็น **คนดีหรือคนเลว คนโง่หรือคนฉลาด** ความคิดเห็นทุกอย่างที่ไม่ตรงกัน ถ้าจะค้านก็อย่าค้านจนแค้นก็แล้วกัน

ล้มเหลว หรือ ล้มเลิก

ความผิดพลาดล้มเหลวของคนส่วนใหญ่ ส่วนมากเกิดจากการหลอกตัวเอง หรือหลอกกันและกัน การทำงานใหญ่ๆ ทุกอย่างผู้ที่เริ่มโครงการอาจไม่ทันทำให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้เริ่มงาน และผู้สานต่อก็มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ผลสำเร็จจากงานต่างหากที่มุ่งหวัง ไม่ใช่ต้องคิดใหม่ทำใหม่เสมอไป บางอย่างคิดใหม่แล้วทำต่อจากเก่าก็ได้ จะได้ไม่ต้องเริ่มต้นกันใหม่อยู่ตลอด

เวลา มีหลายอย่างที่เป็นความสำเร็จของวันนี้ คือ ความเป็นไปไม่ได้ในอดีต

สิ่งที่ทำยากนั้น เมื่อได้ทำและทำได้ก็จะเพิ่มกำลังใจอย่างมหาศาล คิดอะไรได้ก็ให้รีบทำ ความจำของคนเรานั้นสั้นมาก การรีบ ๆ ทำนั้นดีที่สุด แต่ไม่ใช่ทำอย่างรีบ ๆ

ไม่มีใครล้มเหลวตลอดเวลา มีแต่ล้มเลิก ความล้มเหลวที่ล้มเหลวที่สุดคือ การไม่กล้าแม้แต่จะลองทำ ความสำเร็จต้องเกิดขึ้นภายในใจก่อน จึงจะทำให้เรากล้าและมีพลังทุ่มเทความมุ่งมั่นให้ความสำเร็จนั้นออกมานอกใจได้

ทุกคนต้องพบกับความสำเร็จและความล้มเหลวด้วยกันทั้งนั้น บางครั้งเราประสบความสำเร็จได้อย่างง่าย ๆ โดยไม่ต้องใช้ความพยายามหรือต่อสู้มากมายเหมือนคนอื่นเลย เป็นเพราะสิ่งนั้นเรามีความสามารถพิเศษเหนือเขา

ดังนั้น สำรวจตัวเองว่าเรามีความสามารถพิเศษอะไรบ้างที่เหนือคนอื่น ทำตามความสามารถของเรา ไม่ใช่ทำตามความสามารถของเขา

อย่ามัวสงสารตัวเอง เห็นคุณค่าของสิ่งที่เรามี ดูแลรักษาทะนุถนอมให้ดีที่สุด รักทุกอย่างที่เรามี เราก็มีความสุข ถ้าจะมี

ทุกสิ่งที่เรารัก เราก็จะทุกข์สาหัสทันทีตั้งแต่เริ่มคิดเลยทีเดียว

เราจะเลือกรูปแบบชีวิตของเราให้เป็นแบบไหน ชีวิตที่ไม่รอบคอบขาดเหตุผล ขาดความกระตือรือร้น หรือชีวิตที่มีสาระมีชีวิตชีวา ทั้งสองรูปแบบมีวิธีดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ตัดสินใจเอาเองก็แล้วกัน

เส้นทาง หรือ กำแพง

การเลือกทางที่ถูกต้องของการดำเนินชีวิตคือ ความคิดที่จะไปพบคนอื่นหรือให้คนอื่นมาพบ หรือ ความคิดที่แยกตัวเองจากคนอื่น ต้องตัดสินใจสร้างทางหรือกำแพงด้วยสติปัญญาของตนเอง

เราไม่สามารถจะเอาชีวิตของเรามากองรวมกันได้ เราจะต้องดำเนินชีวิตทีละวันๆ ดังนั้น การสร้างชีวิต การดำเนินชีวิตของเราจะต้องใช้ความอดทน ความเพียรพยายามและสติปัญญาของตนในการสร้างชีวิตแบบที่เราต้องการ ปรับเปลี่ยน ปรับปรุงเส้นทางและวิธีการวันละเล็กละน้อย เมื่อรวมกันแล้วก็จะนำไปสู่รูปแบบชีวิตที่เราต้องการได้ สิ่งที่มีคุณค่าในชีวิตล้วนเป็นสิ่งที่ได้มาจากคุณค่าของการทำงานทั้งสิ้น

ไม่มีใครมีความสามารถทำลายหรือทำร้ายตัวเราได้เท่ากับตัวเราเอง เขาเป็นเพียงแรงสะท้อนหรือกระจกเงาเท่านั้น อย่าพยายามหาเหตุผลมายกโทษให้ตัวเองเมื่อได้ทำความเลวเลย

ความฝันและความทะเยอทะยานของเรามีค่ามหาศาล มีเราคนเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ฝันนั้นเป็นจริงได้เพียงแต่มีเขาเป็นผู้ช่วยคนสำคัญเท่านั้น อย่าพยายามหาข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวโง่ๆ ต่างๆ มาเป็นอุปสรรคขัดขวางความฝัน จงจำไว้เสมอว่าเราคนเดียวเท่านั้นที่จะดึงตัวเรากลับมาได้ อดทนต่อความเจ็บใจ ไม่หวั่นไหวต่อความยากลำบาก

เพื่อนบ้านจากโลกันต์

การโต้เถียงทะเลาะวิวาทส่วนใหญ่เกิดจากความเห็นที่ไม่ตรงกัน น้อยนักที่จะเกิดจากความถูกผิด และส่วนใหญ่ก็ถูกในความคิดเห็นของทั้งสองฝ่าย คนชอบแก้ตัวมากกว่าชอบสารภาพ การแก้ตัวทำให้เกิดการโต้เถียง การสารภาพ ทำให้เกิดความเห็นใจ การแบ่งพวก ทำให้เสียความรัก แบ่งพรรค ทำให้เสียความสามัคคี เพียงแต่คิดว่าทุกคนก็คือคนในครอบครัว -- ทุกอย่างก็ดีกว่าที่เป็นอยู่

อะไรสำคัญที่สุดในชีวิตของเรา

เรา กับ เขา อยู่ในฐานะสมาชิกของโลก สามารถที่จะร่วมมือกันคนละนิดละหน่อย ช่วยทำให้โลกนี้สดใสน่าอยู่ หากเราทั้งหมดรวมกันก็สามารถสร้างพลังที่แข็งแกร่ง ร่วมกันสร้างความดีให้กับโลกได้

หากเราคิดว่าการกระทำของเราดีกว่าคนอื่น ก็ควรคิดทบทวนคิดให้ดีอีกครั้ง และควรแสดงความเมตตาต่อผู้ที่ต่ำต้อยกว่าเรา เพราะว่าต้องปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นก่อนจึงค่อยคิดปรับปรุงคนอื่น

ไม้หลักสุดท้าย

อาคันตุกะ จุดเริ่มต้นของมิตรหรือศัตรูก็อยู่ที่สติปัญญาของผู้ต้อนรับ เริ่มต้นด้วยรัก เลี้ยงให้โตด้วยใจ ไม่ว่าจะเป็นการรับรองหรือ รองรับ ต้องใช้ความสามารถที่เหนือระดับทั้งนั้น คำว่า ไม่ได้ ไม่อยู่ ไม่รู้ ไม่มี ไม่จำเป็นอย่าใช้เลย เป็นการตัดความสัมพันธ์อย่างฉกาจฉกรรจ์ทีเดียว มือของผู้ให้ย่อมอยู่เหนือมือของผู้รับเสมอ

คนพัฒนาได้ บัวมีหลายเหล่า แต่เต่าก็มีหลายตัว

สิ่งเล็กน้อย

สิ่งที่เล็กนิดเดียวสามารถทำให้สิ่งใหญ่ เรื่องใหญ่พังทะลายมาแล้วมากต่อมาก บางครั้งเรื่องนิดเดียวเป็นสาเหตุทำให้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวเกิดขึ้นได้อย่างคาดไม่ถึง บางครั้งความสำเร็จและความล้มเหลวห่างกันเพียงเส้นยาแดงผ่าแปดเท่านั้น

ความสำเร็จของเมื่อวานก็เป็นของเมื่อวาน มิใช่จะเป็นความสำเร็จของวันนี้และวันต่อๆ ไปด้วย มิฉะนั้นพลังชีวิตของเราจะดับมอดลงทันที ---

น่าเสียดาย

ผู้จัดทำ **โครงการพบกันครึ่งทาง**

ขอเอกสารได้ที่
- ผู้จัดทำโครงการพบกันครึ่งทาง
  9 สุขุมวิท 42 กทม. 10110
  โทร. 0-2739-3571, 0-1833-2636,
  0-9882-4439 และ โทรสาร 0-2391-8699
- บ้านยาย - ย่า
  โครงการพบกันครึ่งทาง
  259/1 ม.1 ต.ตาดข่า กิ่งอำเภอหนองหิน
  ถ.มะลิวัลย์ จ.เลย 42190

พิมพ์ที่โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. 0-2215-3612, 0-2218-3563-4

นางศรินทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

4705-172/60,000 (2) ธันวาคม 2547

http://www.cuprint.chula.ac.th

